

En fäbodstuga från 1700-talet på Gammalbodarna

Kartering och arkeologisk förundersökning vid Granbotäkten

Fäbodlämning L2019:3138, Ås socken, Krokoms kommun, Jämtlands län

Kristina Jonsson



RAPPORT – JAMTLI 2020:17
ISSN 1654-2045

Utgivning och distribution:

Jamtli

Box 709

831 28 Östersund

Tel. 063 - 15 01 00

© Jamtli 2020

Redigering och layout av framsida: Lena Ljungkvist

Omslagsbild: En del av stugans grund i norr. Foto: Kristina Jonsson

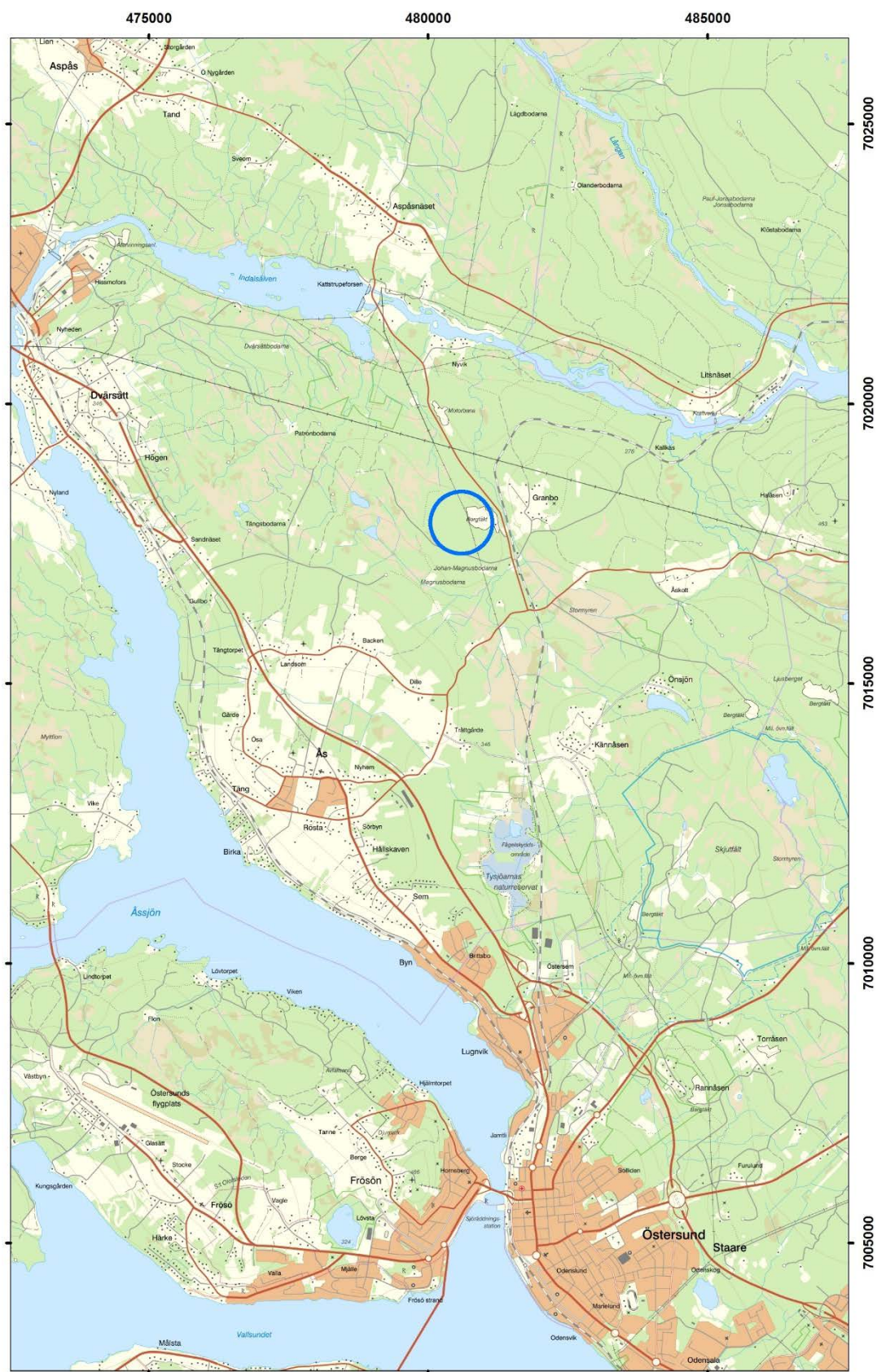
Jamtli medger spridning av dokumentationsmaterialet med Creative Commons-licensen CC BY, undantaget Lantmäteriets kartor samt annat upphovsrättsskyddat material.

Länsstyrelsens diarienummer: 431-5715-2019, 431-3629-2020

ISSN 1654-2045

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Bakgrund	1
Undersökningarnas bakgrund.....	1
Syfte.....	1
Kulturmiljöbeskrivning	2
Kartering av fäbodvallen.....	2
Karteringsområdet.....	2
Metod och genomförande	3
Resultat av karteringen	3
.....	4
Fäbodvallen på historiska kartor	5
Förundersökningen	7
Undersökningsområdet	7
Metod och genomförande	7
Resultat.....	7
Stenrösen.....	7
Byggnadslämning	8
Tolkning och datering.....	10
Vidare åtgärder.....	11
Administrativa uppgifter.....	11
Referenser	11
Bilagor	12
Bilaga 1. Vedartsanalys	12
Bilaga 2. ¹⁴ C-analys	13



Figur 1. Översikt över karteringsområdets läge, markerat med en blå ring. Underlagskarta från Lantmäteriet (Topografiska webbkartan). Skala 1:100 000.

Sammanfattning

Stiftelsen Jamtli har utfört en inledande kartering samt en arkeologisk förundersökning av lämningar efter fåboden Gammalbodarna, belägen vid Granbotäkten i Krokoms kommun. Detta med anledning av att ytterligare bergtäkt planerades i området, varvid fåbodlämningarna kunde komma att beröras. Delar av fåbodens marker har redan skadats av bergtäkten.

Inom de kvarstående delarna påträffades och karterades ett spismursröse, en jordkällargrop, fyra röjningsrösen och ytterligare tre rösen av mer oklar karaktär. De sistnämnda gav intryck av att vara moderna/sentida och kan vara rester efter byggandet av kraftledningen som går rakt igenom lämningen. Spismursröset och två av de eventuellt sentida rösena låg inom det område som skulle exploateras och valdes ut för förundersökning.

De två rösena kunde snabbt avfärdas som sentida och undersöktes inte. Spismursröset samt intilliggande ytor delundersöktes, och det kunde konstateras att en mindre byggnad (cirka 2,3×3,5 meter?) har legat på platsen. Dess totala utbredning var oklar, då den är kraftigt skadad av trädrötter och rasing. Inga fynd eller kulturlager påträffades. Byggnaden har med hjälp av ¹⁴C-datering daterats till 1700-talet. Ingen ytterligare totalundersökning har bedömts nödvändig då en sådan sannolikt inte skulle bidra med mer klargörande information.

Bakgrund

Undersökningarnas bakgrund

Med anledning av att Reaxcer AB planerade att utvidga området för en befintlig bergtäkt i Granbo, Krokoms kommun, har Stiftelsen Jamtli utfört en kartering av fåbodlämningen Gammalbodarna samt en arkeologisk förundersökning av en husgrund. Delar av fåboden var redan borttagen, men kvarvarande delar kunde komma att beröras av exploateringen. Undersökningarna utfördes efter beslut av Länsstyrelsen i Jämtlands län, och ombud för uppdragsgivaren var Arne Eriksson Mätteknik AB.

Karteringen utfördes i maj månad 2020 av arkeologer Anna Engman och Kristina Jonsson från Jamtli, och förundersökningen gjordes i juni 2020 av Kristina Jonsson.

Syfte

Syftet med den inledande undersökningen var att kartera hela den kvarvarande delen av lämningen Gammalbodarna, för att fastställa dess omfattning. Karteringen skulle sedan fungera som planeringsunderlag för Länsstyrelsen för vidare beslut gällande arkeologisk förundersökning, och även som underlag för eventuella vidare åtgärder av exploatören och arkeologiska utförare.

Efter genomförd kartering beslutades att tre av de karterade lämningarna skulle förundersökas: ett spismursröse och två rösen av mer oklar karaktär vilka hade bedömts kunna vara sentida. Syftet med förundersökningen var att fastställa och dokumentera fornlämningens karaktär, datering, utbredning och komplexitet samt att ta tillvara eventuella fornfynd. Resultaten skulle kunna användas av undersökare för att bedöma och beräkna omfattningen av en arkeologisk undersökning. Resultaten skulle också kunna användas i företagarens planering.

Kulturmiljöbeskrivning

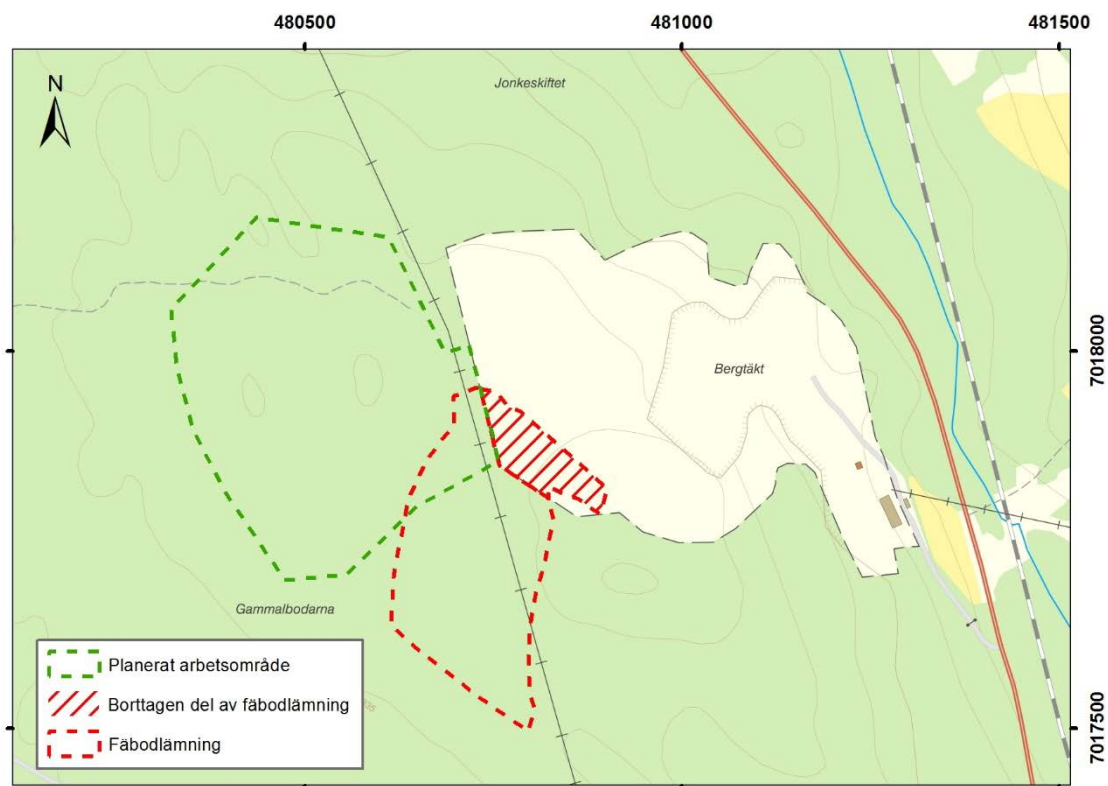
Granbo är beläget i den norra delen av Ås socken i Krokoms kommun (figur 1). Området utgör utkantsbebyggelse till jordbruksbebyggelsen i det mer centrala Ås och fornlämningsbilden präglas av ett stort antal fäboddar, av spridda fångstgropar och några ödesbölen, som i vissa fall sammanfaller med fäbodlämningarna. Närmaste fornlämnings, belägen ca 350 meter söderut, är ödesbålet Semsta som också rymmer fäboden Hovbodarna (Ås 86:1/ L19464915).

Undersökningsområdet ligger i Storsjöbygden med dess rika kulturhistoria. Lämningen representerar bondekulturens nyttjande av utmarkerna och ligger i de anslutande skogsmarkerna till den bebyggelse som sedan länge funnits i området. I Storsjöbygden finns spår efter mänsklig verksamhet från stenålder och framåt med störst fokus på järnåldern fram till i dag. Inga arkeologiska undersökningar har gjorts i närområdet tidigare.

Kartering av fäbodvallen

Karteringsområdet

Det berörda området är cirka 57 000 m² stort (5,7 ha) och är beläget i skogsmark. Idag är det endast det nordvästra partiet av fäbodens yta, motsvarande den del där den överlappas av det planerade exploateringsområdet, som inte är kalhuggen (jfr figur 2). Över området, i en i det närmaste nord-sydlig riktning, löper en omkring 60 meter bred kraftledningsgata.



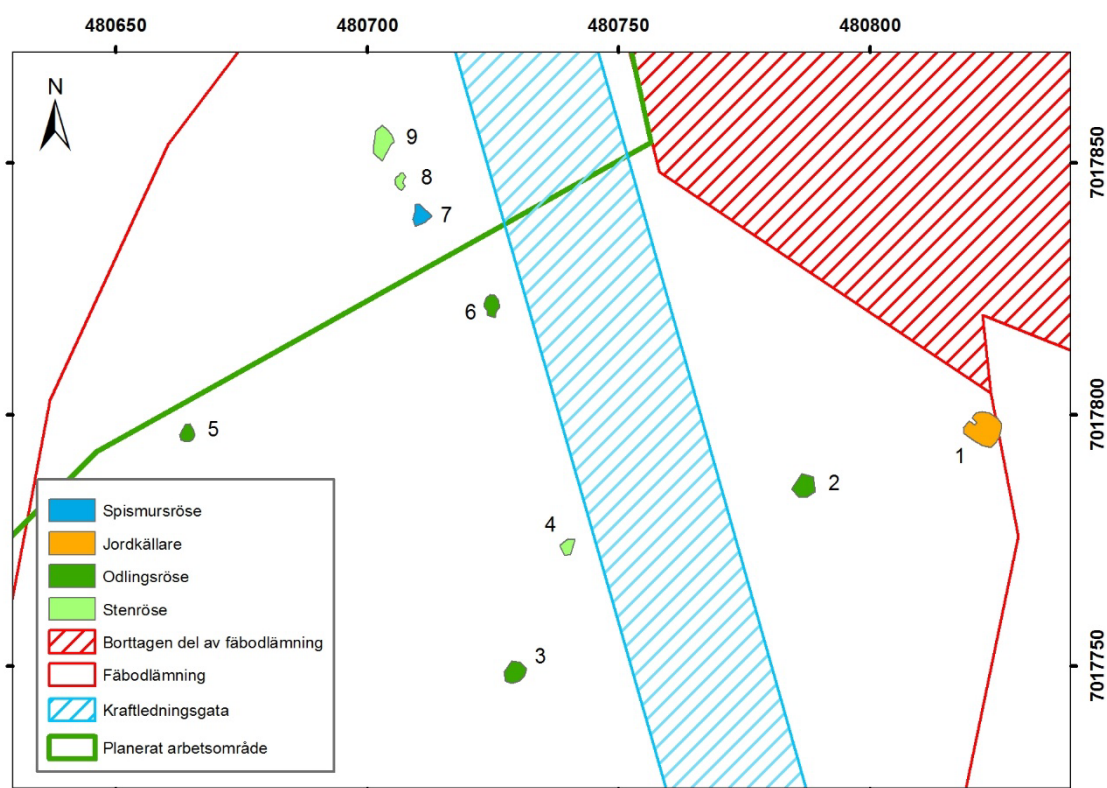
Figur 2. Översikt över karteringsområdet, vilket motsvarar fäbodlämningens utbredning (röd streckad linje). Notera att den nordöstra delen redan har utsatts för exploatering. Underlagskarta från Lantmäteriet (Topografiska webbkartan) samt fornlämningsdata från Fornsök. Skala 1:10 000.

Metod och genomförande

Karteringen genomfördes av hela fåbodens utbredning enligt historisk karta från 1822 (storskiftet, se figur 5 nedan). Inmätningar av påträffade lämningar gjordes med RTK-GPS. Valda lämningar fotograferades med digitalkamera, de flesta var dock för övervuxna med träd och sly för att fotografering skulle kunna genomföras.

Resultat av karteringen

Nio objekt karterades, av vilka tre låg inom det planerade arbetsområdet (se figur 3). De som berörs av kommande eventuell exploatering bestod av ett spismursröse (rest av byggnad) samt två stenrösen av mer osäker karaktär. De övriga sex objekten, också de belägna i den norra halvan av karteringsområdet, utgjordes av fyra röjningsrösen, ytterligare ett röse av osäker karaktär och en källargrop. Lämningarna beskrivs nedan i Tabell 1.



Figur 3. De nio karterade lämningarna. Samtliga ligger inom utbredningen av fåbodvallen, men endast lämningar 7-9 berörs av det planerade arbetsområdet. Skala 1:1 500.

Tabell 1. Karterade lämningar.

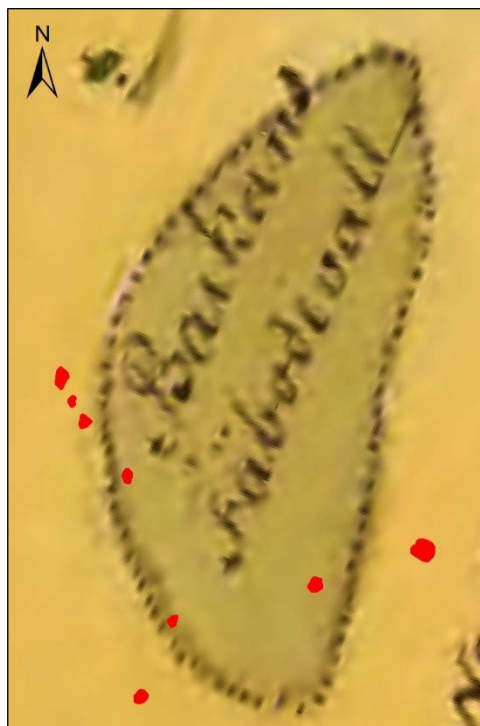
Nr	Typ	Storlek (m)	Höjd/djup (m)	Beskrivning
1	Källargrop	7×6,25 (NV–SO)	0,5	Nedgrävning för jordkällare. Består av inre grop 4×4 meter, omgiven av en 1–2 meter bred och 0,1–0,2 meter hög vall med öppning i V.
2	Röjningsröse	4,5×4,5	0,5	Flack yta. Rundade naturstenar i varierande storlek 0,2–0,4 m, delvis övertorvade.
3	Röjningsröse	4,8×4,15 (NO–SV)	0,3	Flack yta. Rundade naturstenar i varierande storlek 0,2–0,4 m, delvis övertorvade.
4	Stenröse	3,8×3,1 (NO–SV)	0,5	Rundad form, naturstenar i varierande storlek utan mellanliggande jordfyllning. Begränsad övertorvning.
5	Röjningsröse	3,4×3,0 (N–S)	0,3	Flack yta. Rundade naturstenar i varierande storlek 0,2–0,4 m, delvis övertorvade.
6	Röjningsröse	4,6×3,3 (N–S)	0,5	Flack yta. Rundade naturstenar i varierande storlek 0,2–0,4 m, övertorvade.
7	Spismursröse	2×1,5 (NO–SV)	0,5	Oregelbunden form i plan och rundad form i toppen, övertorvat. Materialet bestod av relativt homogent stora naturstenar i storlek 0,2–0,4 meter, med jordfyllning mellan. Inga syllstenar kunde säkerställas i anslutning till röset.
8	Stenröse	1,5×2,25 (NV–SO) + 2,75 (NO–SV)	0,5	Oregelbunden L-form, övertorvat. Cirka 1,5 meter brett med 2,25 samt 2,75 meter långa sidor. Röset består av stora block samt mindre, kantiga stenar.
9	Stenröse	5,7×3,8 (N–S)	0,7	Oregelbundet rektangulär form, övertorvat. Tre stenar på rad i anslutning. Röset består av stora block samt mindre, kantiga stenar.



Figur 4. Kristina Jonsson mäter in ett av röjningsrösena. Foto: Anna Engman.

Fäbodvallen på historiska kartor

Det som på dagens kartor kallas Gammalbodarna finns med på två historiska kartor. Den äldsta kartan är från en geometrisk avmätning över Backans Bolbys skog och utmark från 1757. Fäboden är på denna karta endast karterad som en yta märkt "Backans fäbodvall" (figur 5), i kartakten även omnämnd som "fäbodelöten".



Figur 5. Utsnitt ur den geometriska avmätningen från 1757 (lantmäteriakt Y61-2:1). På bilden ses även de karterade lämningarna med röd färg. Observera att fäbodvallen är schematiskt karterad och att lämningar som här hamnar utanför dess utbredning mycket väl kan vara från samma tid. Skala 1:1 500.

Den andra kartan är en storskiftesakt från 1823 över Backe bys in- och utägor. Denna karta har en högre detaljeringsgrad, och inom de ägor som utgör fäbodvallen finns ett antal markeringar för byggnader (figur 6). I denna kartakt omnämns fäboden som "Bovallen". Ingen av byggnaderna på kartan samstämmer dock med det påträffade spismursröset och källargropen. Möjligheten finns att de inte har karterats i exakt läge, men det kan också vara så att de karterade lämningarna är från en annan tid.



Figur 6. Utsnitt ur storskifteskartan från 1823 (lantmäteriakt 23-Ås-42a), med de karterade lämningarna i röd färg. Skala 1:1 500.

Förundersökningen

Undersökningsområdet

De vid karteringen påträffade lämningarna var belägna i granskog, omkring 20 meter väster om kraftledningsgatan (jfr figur 3 ovan). På byggnadslämningen med spismursröse växte tre granar, och där stod även en stubbe från en nedtagen gran samt en stor myrstack. I samråd med markägaren fattades inför undersökningen beslutet att inga träd skulle avverkas i detta skede.

Metod och genomförande

Spismursröset (nummer 7) och angränsande ytor förundersöktes genom handgrävning. Inledningsvis avtorvades den del av spismursröset som var åtkomlig – de ovan nämnda granarna med rotsystem gjorde delar av lämningen otillgänglig. Myrstacken lämnades också orörd, då tillräckligt stora delar för vad som är motiverat för en förundersökning ändå kunde avtäckas. De övriga partierna undersöktes genom stickning med jordsond samt grävning av provrutor, i syfte att försöka klargöra byggnadens totala utbredning samt att söka daterande material (eventuella kulturlager och fynd). Lämningen och dess närområde avsöktes även med metalldetektor.

De två stenrösen (nummer 8 och 9 i tabellen ovan) undersöktes genom borttagande av mossor och avsökning med metalldetektor.

Resultat

Stenrösen

De två stenrösen kunde snabbt avfärdas som sentida. De var bevuxna med ett lager löst sittande mossor, och under detta fanns endast stenansamlingar i anslutning till markfasta block. Ingen jordfyllning fanns mellan stenarna (figur 7). Möjligen utgörs rösen av stenar som röjts till sidan i samband med markberedning för anläggande av kraftledningen.



Figur 7. Stenröse nummer 9 efter delvis borttagen mossa. Foto mot öst av Kristina Jonsson.

Byggnadslämning

Efter avtorvning, rensning och delvis bortplockning av raseringsmaterial framkom en vällagd rad stenar med flat yta längs vad som tolkats som byggnadens norra vägglinje löpande i NV–SO riktning (figur 8). Tyvärr täcktes radens båda ändar av trädstubbar, men det kunde konstateras att stenar fanns även under dessa (figur 9). Längre ut åt sidorna fanns enstaka utrasade stenar (figur 10), vilka kan ha ingått i en syllstensgrund men de kan också utgöra rasering från spismuren.



Figur 8. Raden med stenar som motsvarar byggnadens norra vägglinje. Foto mot sydväst av Kristina Jonsson.

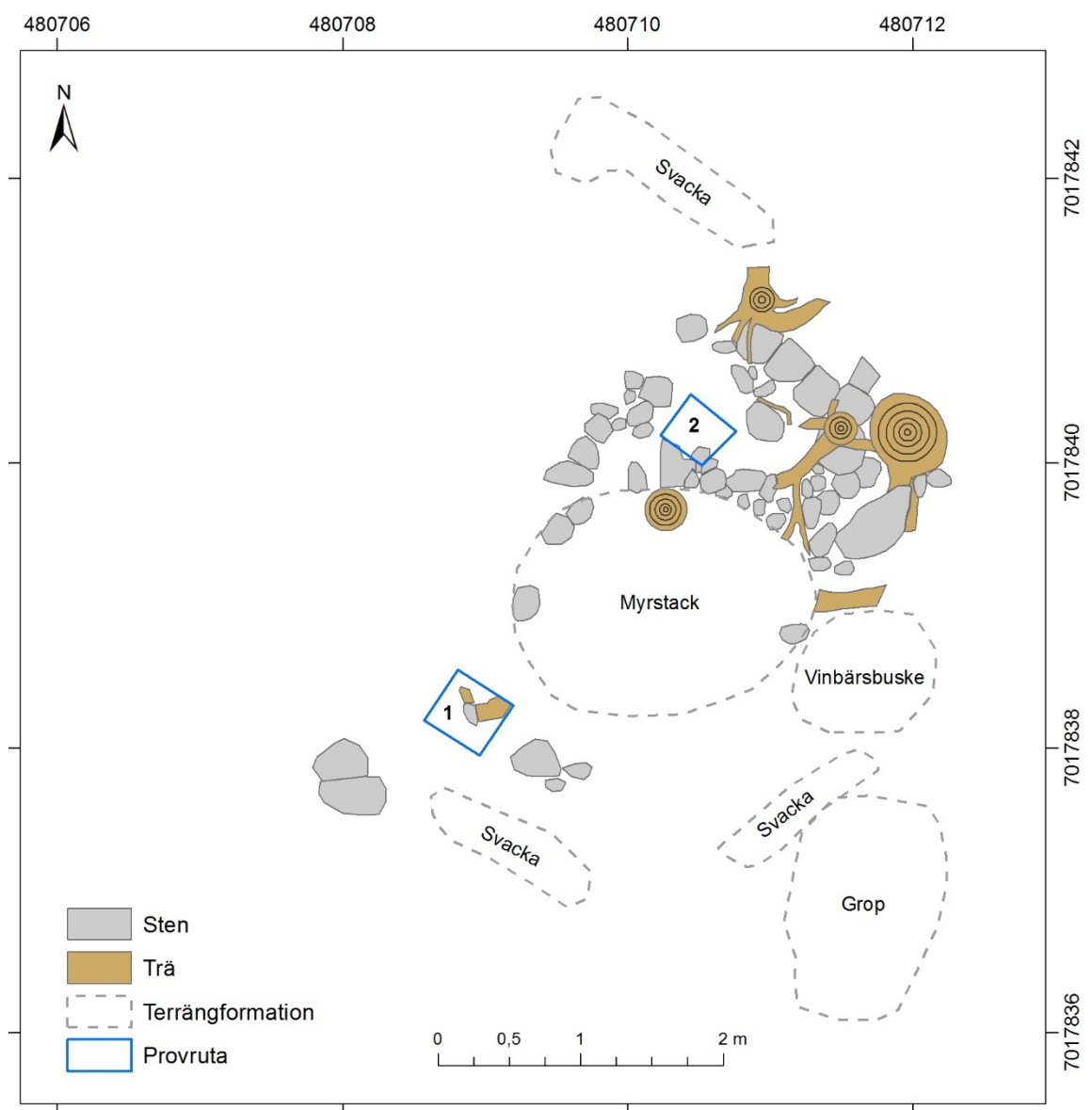
Även efter bortplockning av uppenbar rasering var det otydligt om övriga stenar på marknivå har utgjort konstruktionselement. Längs byggnadens västra (SV–NO) sida löpte en rad stenar, och det kunde konstateras att fler fanns under myrstacken. Även längs den östra sidan fanns stenar ned till ett avstånd på 1,7 meter från det förmodade nordöstra hörnet av byggnaden (figur 9).



Figur 9. I förgrunden ses den eventuella västra vägglinjen. Foto mot sydöst av Kristina Jonsson.

Sannolikt har byggnaden haft en kraftigare uppbyggnad i norr, där spisen stod, och möjligheten finns att den i söder endast har haft hörnsyllstenar eller inga alls. Huruvida spiskonstruktionen låg i det nordöstra hörnet eller längs hela norrväggen gick inte att avgöra på grund av trädrötter och rasing.

I söder påträffades enstaka stenar som skulle kunna indikera byggnadens avslutning. Två alternativ är möjliga: 3,5 meter söder om norrväggen låg en 0,4 meter stor sten samt tre mindre (figur 10). I anslutning till en av de mindre stenarna fanns även trä som kan vara plankrester – dock ej i ursprungligt läge. Dessa stenar kan utgöra en möjlig vägglinje. Ytterligare cirka en meter åt söder låg två stenar som även dessa skulle kunna motsvara syllstenar till ett sydväst-hörn på byggnaden, alternativt en utbyggnad vid ett ingångsparti. Mellan de sistnämnda stenarna och stenraden med trärester var det en svacka i terrängen.



Figur 10. Plan över byggnadslämningen efter bortplockning av det övre raseringslagret. Skala 1:50. Plan av Kristina Jonsson.

Två provrutor grävdes i byggnadslämningen (figur 10). Provruta 1 var 0,6×0,6 meter stor och förlades i den södra delen, i anslutning till stenarna som kan påvisa byggnadens södra avslut. Under grästorven och ett 0,05–0,1 meter tjockt lager myllig silt framkom en mer kompakt nivå med kolinslag från vilken kol insamlades för ¹⁴C-datering (se resultat nedan under Tolkning och datering). På denna nivå låg även de ovan nämnda träresterna i anslutning till en mindre sten. Under det kompakta (trampade?) lagret var marken orörd (naturlig undergrund).

Provruta 2 grävdes i anslutning till spismursröset och var 0,5×0,4 meter stor. Även i denna ruta framkom, under raseringsmassor i form av stenar och jordfyllning, en kompakterad nivå med inslag av kol och bränd lera från vilken material insamlades för ¹⁴C-datering. Under denna yta var marken orörd.

Lämningen och dess kringtytor metalldetekterades både före och efter rensning, utan resultat. Inga fynd påträffades heller vid rensning och grävning.

Tolkning och datering

Som ovan beskrivits är byggnadslämningens utbredning och konstruktion inte enkel att utröna, då den har blivit kraftigt skadad av trädrötter och rasing. Sannolikt har en timrad stuga stått på platsen, för att vid ett senare tillfälle nedmonteras. Den totala avsaknaden av spikar eller andra föremål talar för att den ej har lämnats på plats efter att den togs ur bruk på fåboden. Samma gäller för avsaknaden av golvplankor och golvlager, det talar också för att det material som gick att återanvända på annan plats har flyttats. I norr har byggnaden haft en rejälare syllstensgrund, delvis som underlag för en eldstad. Det kallmurade spisfundamentet med tillhörande murstock har sedermera rasat efter att byggnaden nedmonterats. Under byggnadens södra halva har grundläggningen troligen varit enklare och lämnat få spår efter sig.

Storleken på byggnaden förefaller inte ha varit större än omkring 2,3×3,5 meter – möjligen ett mindre kokhus. Möjligheten finns förvisso också att den har varit större och att de enda tydliga resterna som finns kvar motsvarar en del av en byggnad där spisen var placerad.

I anslutning till lämningarna fanns några grunda svackor i terrängen, samt en grop (se figur 9). Svackorna kan representera ytor där man har rört sig runt byggnaden när den var i bruk, eller så har de uppstått i samband med att huset flyttades. I anslutning växer också en vinbärsbuske, vilket är en bebyggelseindikator.

¹⁴C-proven som analyserades bestod båda av träkol från furu (se vedartsanalys av Ulf Strucke i bilaga 1). Resultaten är något svårbedömda då kurvorna har ett antal relativt lika höga toppar (se bilaga 2, ¹⁴C-analys). Kolet från provruta 2 (Prov 1 i vedartsanalys, Ua-67121 i ¹⁴C-analys), förmodad golvyta vid spisen, påvisade störst sannolikhet för en datering till mellan 1721 och 1786 (33,9% med 2σ). Kolet från provruta 1 (Prov 2 i vedartsanalys, Ua-67122 i ¹⁴C-analys), möjligen insamlat från en yta utanför byggnadens ingång, daterades till senare tid – med störst sannolikhet till perioden 1804–1927 (69,5% med 2σ).

Vidare åtgärder

Med tanke på lämningarnas karaktär, det vill säga att de är sporadiska och även skadade, bedöms möjligheterna att få ut så mycket mer av en totalundersökning som begränsade. Även om träd och rötter skulle tas bort så har de redan gjort permanent skada, och det är osannolikt att något avgörande konstruktionselement döljer sig under den stora myrstacken. Jamtlis rekommendation är därför att den utförda förundersökningen kan anses vara tillräcklig.

Administrativa uppgifter

Länsstyrelsens diarienummer:	431-5715-2019 (inledande kartering) 431-3629-2020 (förundersökning)
Jamtli diarienummer:	3-2020-F5CC
Undersökningstid:	12/5, 9–10 och 15/6 2020
Personal:	Anna Engman och Kristina Jonsson
Undersökt yta:	Kartering ca 57 000 m ² , förundersökning ca 5 m ²
Läge och koordinater:	X 7017839, Y 480710
Koordinatsystem:	Sweref 99TM
Höjdsystem:	RH2000
Dokumentationsmaterial:	Digitala filer och fotografier förvaras på Jamtli
Fynd:	Inga fynd påträffades

Referenser

Fornsök = Riksantikvarieämbetets Kulturmiljöregister. [<https://app.raa.se/open/fornsok/>]

Lantmäteriet. *Lantmäteristyrelsens arkiv*, Lantmäterimyndigheternas arkiv.
[<https://historiskakartor.lantmateriet.se/historiskakartor/search.html>]

Bilagor

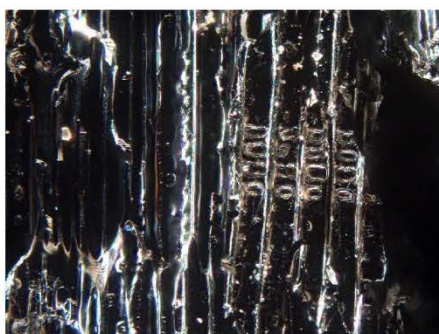
Bilaga 1. Vedartsanalys



ProjektId 2316

Jämtland, Krokoms kommun, Ås socken, Krokoms Ås-backen 4:2 m.fl. L2019:3138, Fäbod

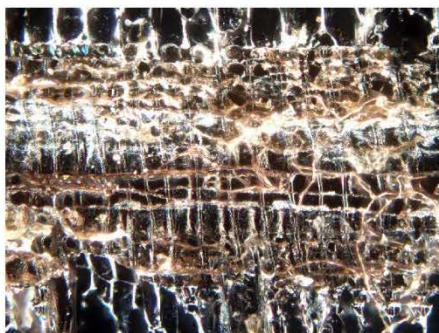
Golv, Prov 1



Två större trästycken. De var båda av furu. Det ena kolstycket kommer från porös, uppluckrad stamved som var något rötad före förbränning. Den andra kommer från yttre delarna av en grov gren. Ytterpartiet av denna bröts loss och skickades för datering.

Vikt (g)	Analyserad vikt (g)	Fragment	Analyserat antal	Tall
3,3	3,3	2	2	2

Lager, Prov 2



Träkolet rensades fram ur ett mindre jordprov. Det sönderbrutna och porösa träkolet var genomkorsat av svamphyfer och tunna rottrådar. I mägstrålarna fanns även en del humussalter inlagrade.

Vikt (g)	Analyserad vikt (g)	Fragment	Analyserat antal	Tall
0,2	0,2	7	7	7

Bilaga 2. ^{14}C -analys



UPPSALA
UNIVERSITET

Ångströmlaboratoriet
Tandemlaboratoriet

Kol-14 gruppen

Besöksadress:
Ångström Laboratory
Lägerhyddsvägen 1

Postadress:
Box 529
751 20 Uppsala

Telefon:
018 – 471 3124

Telefax:
018 – 55 5736

Hemsida:
<http://www.tandemlab.uu.se>

E-post:
radiocarbon@physics.uu.se

Uppsala 2020-08-24

Kristina Jonsson
Jamtli
Box 709
831 28 ÖSTERSUND

Resultat av ^{14}C datering av träkol från Ås, Jämtland. (p 3006)

Förbehandling av träkol:

1. Synliga rottrådar borttages.
2. 1 % HCl tillsätts (10 h, under kokpunkten) (karbonat bort).
3. 1 % NaOH tillsätts (10 h, under kokpunkten). Löslig fraktion fälls genom tillsättning av konc. HCl. Fällningen som till största delen består av humusmaterial, tvättas, torkas och benämns fraktion SOL. Olöslig del, som benämns INS, består främst av det ursprungliga organiska materialet. Denna fraktion ger därför den mest relevanta åldern. Fraktionen SOL däremot ger information om eventuella föroreningars inverkan.

Före acceleratorbestämningen av ^{14}C -innehållet förbränns det tvättade och intorkade materialet, surgjort till pH 4, till CO_2 -gas som i sin tur grafiteras genom en Fe-katalytisk reaktion. I den aktuella undersökningen har fraktionen INS daterats.

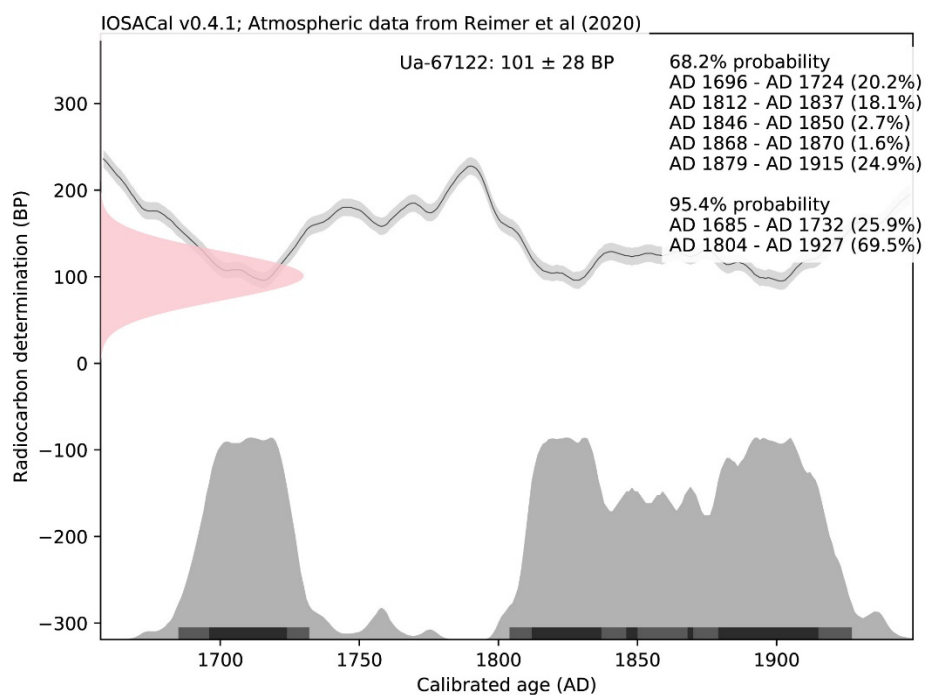
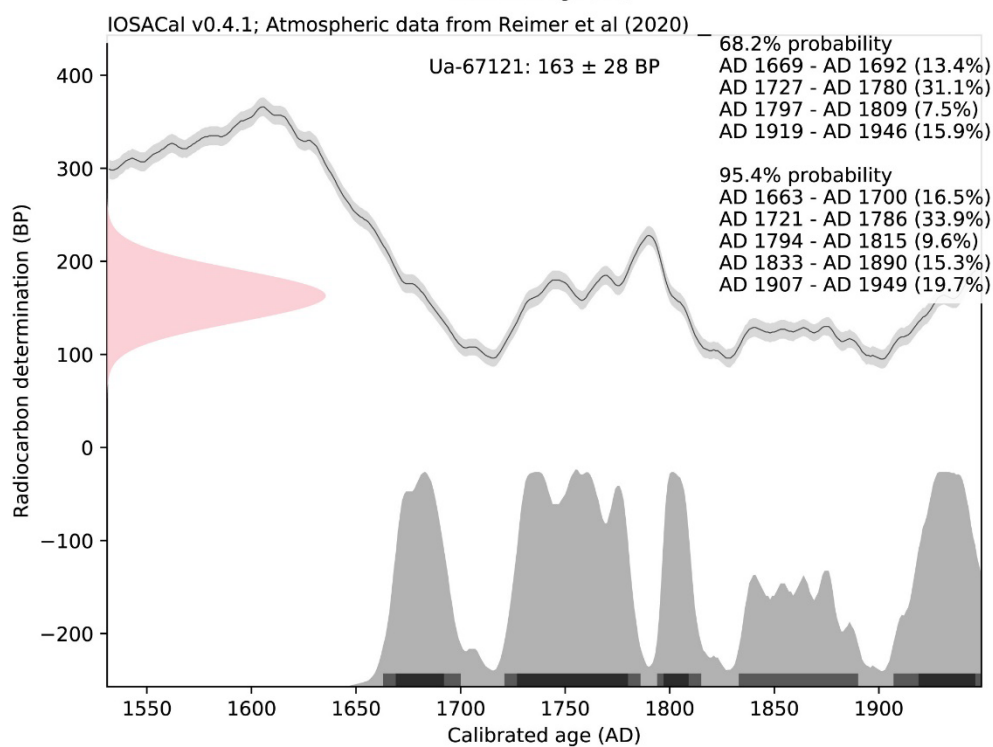
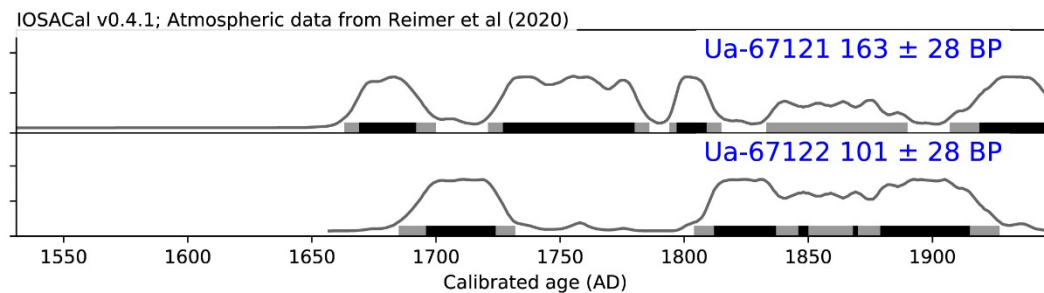
RESULTAT

Labnummer	Prov	$\delta^{13}\text{C}\text{‰ V-PDB}$	^{14}C ålder BP
Ua-67121	Granbo 1	-24,8	163 ± 28
Ua-67122	Granbo 2	-24,1	101 ± 28

Med vänliga hälsningar

Karl Håkansson / Lars Beckel

Kalibreringskurvor



RAPPORTSERIE – JAMTLI, 2020

ISSN 1654-2045

- 2020:1 Vattentornet vid Värnamo station – kulturhistorisk utredning
Björn Olofsson
- 2020:2 Arkeologisk undersökning av:
En kolbotten efter resmila (Älvros 749)
En järnframställningsplats (Älvros 750)
Tre fångstgropar (Älvros 755, Älvros 758 och Älvros 760)
Annabell Rahm
- 2020:3 Vid karolinergraven i Rista? Arkeologisk utredning
Kristina Jonsson
- 2020:4 Bostadshus i Lungre. In- och utvändiga åtgärder, 2019
Henrik Ylikoski
- 2020:5 Karlstad C och Vikenpassagen. Järnvägsanknutet kulturarv, 2019
Henrik Ylikoski
- 2020:6 Begravningsplatsen under bogårdsmuren. Analysrapport över arkeologisk undersökning i samband med restaurering av bogårdsmuren vid Frösö kyrka
Anna Engman
- 2020:7 Almdalens fångstgropar. Arkeologisk provtagning och datering av Laxsjö 125, Laxsjö 139 och Laxsjö 101:1 inom fjällägenheten Almdalen 1:1
Annabell Rahm
- 2020:8 Byggnadsminnet Campus A4, byggnad 9. Fasadenovering, 2019
Sara Höglund
- 2020:9 Vindkraftspark Olofsberg. Kulturhistorisk landskapsanalys inför planerad vindkraftspark
Anna Engman
- 2020:10 Besiktning. Hallen 113, By/gårdstomt, Hallen 131, Hamnanläggning, Hallen 20:1, Fångstgrop och Oviken 115:1, Blästbrukslämning
Anna Engman
- 2020:11 Arkeologisk utredning på fastigheterna Brunflo Prästbord 1:12 och Brunflo Prästbord 1:13 2
Annabell Rahm
- 2020:12 Arkeologisk utredning i Hamre, Duved
Annabell Rahm
- 2020:13 Järnvägsbanken Stora helvetet – dokumentation i samband med rivning 2018–2019
Björn Olofsson
- 2020:14 Öxnereds stationsområde – kulturhistorisk utredning
Björn Olofsson
- 2020:15 Besiktning Ås 104:1, Fossil åker, och Ås 104:2, Fäbod
Annabell Rahm
- 2020:16 Fossil åkermark i Löfsåsen. Schaktningsövervakning i närheten av ett ödesböle
Kristina Jonsson
- 2020:17 En fäbodstuga från 1700-talet på Gammalbodarna. Kartering och arkeologisk förundersökning vid Granbotäkten
Kristina Jonsson